

សៀវភៅដានីយ៍លែ - លេខស័ស្តិបបុរាណ

ការបរិក្ខេបបង្ហាញព្យាយាមសារៈសំខាន់នៃនិមិត្តរូបសហគមន៍ តារាងពីរ និងអាថ៌កំបាំងនៃ «បុរាណវិទ្យា» ក្នុងការបកស្រាយព្រះគម្ពីរ

Jeff Pippenger

2024-01-12

ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង ដល់ការបកស្រាយកំណត់ដោយនិមិត្តរូបនៃទេសភាពអ៊ីលីយ៉ាដ គឺជាអ្វីដែលនាំទៅទីបញ្ចប់ការបកស្រាយសរសេរលើបន្ទះទាំងពីរបស់ហាហេតុក។

«ហេតុហេតុជាប់ជាមួយនឹងសេចក្តីទំនាយទាំងឡាយ ដល់ពួកគេបានចាត់ទុកថាអនុវត្តទៅដល់ពេលវេលានៃការយាងមកដល់ទីកន្លែងនោះ មានសេចក្តីបង្កើនដល់ការបកស្រាយសម្របសម្រួលយ៉ាងពិសេសម្យ៉ាងស្រាប់ស្រាយភាពនៃភាពមិនប្រាកដប្រជា និងការរង់ចាំយ៉ាងគ្រាន់តែរបស់ពួកគេ ហើយលើកទឹកចិត្តពួកគេឲ្យរង់ចាំដោយអត់ធ្មត់ក្នុងសេចក្តីជំនឿថា អ្វីដែលឥឡូវនេះនាំទៅដល់ការយល់ដឹងរបស់ពួកគេ នឹងត្រូវបានផ្តល់ឲ្យយុទ្ធសាស្ត្រលាស់នៃក្នុងពេលសមគួរ»។

«ក្នុងចំណោមព្រះបន្ទូលទំនាយទាំងនេះ មានទំនាយមួយគឺ ហាហេតុក 2:1-4 ៖ “ខ្ញុំនឹងឈរលើលើយ៉ាមរបស់ខ្ញុំ ហើយតាំងខ្លួនខ្ញុំលើលើបម ហើយនឹងចាំមើលថា ទ្រង់នឹងមានព្រះបន្ទូលអ្វីមកកាន់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងឆ្ងល់ដូចម្តេច នៅពេលដែលខ្ញុំត្រូវបានស៊ីបន្ទុក។ ហើយព្រះយេស៊ូវបានឆ្ងល់ដូចម្តេចនឹងខ្ញុំ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា ចូរសរសេរនិមិត្តរូបនេះ ហើយផ្តល់ឲ្យយុទ្ធសាស្ត្រលាស់លើផ្ទាំងថ្ម ដើម្បីឲ្យអ្នកកងលេខានវា អាចរកទៅបាន។ ដូច្នេះ និមិត្តរូបនេះនាំសម្រាប់ពេលវេលាដែលបានកំណត់ទុក ប៉ុន្តែនៅចុងបញ្ចប់ វានឹងចូលប្រាប់ ហើយមិនកុហកឡើយ ទោះបីវាឃើញយ៉ាង ក៏ច្បាស់ជាវាចុះ ពីព្រោះវានឹងមកដល់ជាពិតប្រាកដ វាមិនឃើញឡើយ។ មើលចុះ ព្រលឹងរបស់អ្នកកងលេខានវាឆ្ងល់ ទោះបីវាទៀងក្នុងនៃក្នុងខ្លួនគាត់ទេ ប៉ុន្តែមនុស្សសុចរិតនឹងរស់ដោយសារសេចក្តីជំនឿរបស់ខ្លួន។”»

“តាំងតែនៅឆ្នាំ 1842 មកហើយ ទិសដៅដែលបានប្រទានក្នុងទំនាយនេះឲ្យ ‘សរសេរនិមិត្តរូប ហើយផ្តល់ឲ្យយុទ្ធសាស្ត្រលាស់លើលើតារាង ដើម្បីឲ្យអ្នកកងលេខានវាអាចរកបាន’ បានជំរុញចិត្ត Charles Fitch ឲ្យរៀបចំតារាងទំនាយមួយ សម្រាប់បង្ហាញនិមិត្តរូបទាំងឡាយរបស់ដានីយ៍លែ និងវិវរណៈ។ ការបោះពុម្ពផ្សាយតារាងនេះ ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាការបំពេញតាមបញ្ជាដែលបានប្រទានដោយហាហេតុក។ ទោះយ៉ាងណា នៅពេលនោះ គុណអ្នកណាម្នាក់សម្គាល់ថា ការពន្យារដល់មើលទៅ ដូចជាមានន័យក្នុងការសម្រេចនៃនិមិត្តរូបនោះ—គឺជារយៈពេលពន្យារ—ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងទំនាយដូចគ្នានោះឡើយ។ បន្ទាប់ពីការខកចិត្ត ព្រះគម្ពីរបទនេះបានបង្ហាញថាមានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងថា៖ ‘ដូច្នេះនិមិត្តរូបនោះនាំសម្រាប់ពេលវេលាដែលបានកំណត់ឡើយ ប៉ុន្តែនៅទីបញ្ចប់វានឹងនិយាយ ហើយមិនកុហកទេ ទោះបីវាពន្យារក៏ដោយ ច្បាស់ជាវាចុះ ដូច្នេះវានឹងមកជាប្រាកដ វានឹងមិនពន្យារឡើយ... មនុស្សសុចរិតនឹងរស់ដោយសារសេចក្តីជំនឿរបស់ខ្លួន។’ The Great Controversy,

391, 392.”

បន្ទុះទាំងពីរនៃហោហាគុក ជានិមិត្តសញ្ញាព្យាករណ៍នៃសាក្សីពីររូប។ តាមព្រះគម្ពីរ សាក្សីពីររូបត្រូវតែនាំមកមុខគ្នា ដើម្បីបញ្ជាក់សច្ចុវិធី។

ប៉ុន្តែ បើគាត់មិនព្រមស្តាប់អ្នកទេ នោះចូរនាំមនុស្សមុនាក់
ឬពីរនាក់ទៀតទៅជាមួយអ្នក
ដើម្បីបំភ្លឺគុណភាពទាំងអស់មានក្នុងឡើងដោយមាត់សាក្សីពីរ ឬបីនាក់។ ម៉ាថាយ
18:16។

នៅពេលតារាងទាំងពីរបស់ហោហាគុក (តារាងអ្នកបរិក្ខេបឆ្នាំ 1843 និង 1850)
ត្រូវបានដាក់សរុបគ្នា វាបញ្ជាក់សច្ចុវិធីទាំងឡាយដែលជាគូរឿងអលង្ការនៃស៊ុបិនរបស់
Miller។ កំហុសនៃឆ្នាំ 1843 ដែលត្រូវបានកំណត់នៅលើតារាងទីមួយ
នៃពេលដាក់សរុបជាមួយតារាងទីពីរ បង្កកើតឡើងនូវពេលវេលានៃនិមិត្ត។ Miller
(អ្នកយាមជានិមិត្តត្រូវបានប្រែវត្ថុសិក្សាស្រាវជ្រាវនោះ) បានសួរថា
តើក្នុងអំឡុងការផ្សព្វផ្សាយកែតម្រូវប្រែវត្ថុសិក្សាស្រាវជ្រាវរបស់គាត់ គាត់ត្រូវនិយាយអ្វី។

ខ្ញុំនឹងឈរនៅលើទីយាមរបស់ខ្ញុំ ហើយឈរនៅលើប៉ម ហើយនឹងមើលថា
ទ្រង់នឹងមានព្រះបន្ទូលអ្វីមកកាន់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងឆ្លើយអ្វី
នៅពេលដែលខ្ញុំត្រូវបានសួរពីបន្ទុះទាំងពីរ។ ហោហាគុក ២:១។

ព្រះអម្ចាស់បានបង្ហាត់បង្រៀនលើឱកាសនៃនិមិត្ត ហើយក្នុងស៊ុបិនរបស់គាត់
គាត់បានដាក់បុរសប្រាំបីនាក់នៃនិមិត្តនោះលើតុមួយនៅក្នុងបន្ទប់របស់គាត់។

ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានឆ្លើយមកខ្ញុំ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា ចូរសរសេរនិមិត្តនោះ
ហើយផ្ទេរវិធីវាច្បាស់លាស់លើបន្ទុះទាំងឡាយ
ដើម្បីបំភ្លឺអ្នកដែលអានវាអាចរកបាន។ ហោហាគុក ២:២។

បន្ទាប់មក តារាងទាំងនោះបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃពេលវេលាពេលវេលា
និងការខកចិត្តលើកដំបូង។

ដុបិតនិមិត្តនោះនៅតែម្យ៉ាងពេលកំណត់មួយ ប៉ុន្តែនៅចុងបញ្ចប់
វានឹងផ្តល់បុរស ហើយមិនកុហកទេ។ ទោះបីវាមិនក៏ដោយ ចូររង់ចាំវាចុះ
ពីព្រោះវានឹងមកដល់ជាមិនខាន វានឹងមិនយឺតឡើយ។ ហោហាគុក 2:3។

ដំណើរការសាកល្បងបីដងបាន ដល់កំណត់ចេញពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង (ត្រូវបានរបស់
Miller) បន្ទាប់មកត្រូវបានកំណត់ឡើង។

មើល ចិត្តរបស់គាត់ដែលត្រូវបានលើកខ្ពស់ឡើង
នោះមិនទៀងក្នុងនាមក្នុងគាត់ទេ
ប៉ុន្តែមនុស្សសុចរិតនឹងរស់ដោយសារជំនឿរបស់ខ្លួន។ ហោហាគុក 2:4។

ក្រុមអ្នកថ្វាយបង្គំពីរបុរសទេនឹងត្រូវបានបង្ហាញឱ្យយឺតយ៉ាវដំណើរការសាកល្បង
នៃដានីយ៉ែល ជំពូកទីដប់ពីរ។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «ដានីយ៉ែល អើយ ចូរទៅតាមផ្ទះរបស់អ្នកចុះ
ដុបិតពាក្យទាំងនេះត្រូវបានបិទទុក ហើយបោះតុល្យភាព រហូតដល់ពេលចុងបញ្ចប់។
មនុស្សសុចរិតនឹងត្រូវបានបរិសុទ្ធ ហើយផ្ទេរវិធីវាច្បាស់លាស់ ហើយត្រូវបានសាកល្បង

ប៉ុន្តែមនុស្សសម្ភារៈក៏នឹងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់
ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមមនុស្សសម្ភារៈនឹងយល់ឡើយ
ប៉ុន្តែអ្នកប្រាជ្ញនឹងយល់»។ ដានីយ៉ែល 12:9, 10។

អ្នកប្រាជ្ញក្នុងសង្គ្រោះដានីយ៉ែល គឺជាព្រហ្មចារីមានប្រាជ្ញានៅក្នុង ម៉ាថាយ ដំណាក់កាល ២៥ ដដែលគួរឲ្យរាប់ជាសុចរិតដោយសារជំនឿ
ហើយមនុស្សសម្ភារៈគឺជាព្រហ្មចារីល្មើសល្មើស
ដដែលគួរឲ្យរាប់ជាសុចរិតដោយសារជំនឿ។ នៅចុងបញ្ចប់នៃប៊ិចនេរបស់ Miller
គួរឲ្យអរគុណការកំណត់ទុយប្រទេសនៅក្នុងពាក្យប្រែប្រួលដូចអំពីព្រហ្មចារីដប់នាក់
ដដែលជាសារ។

ព្រះគ្រូប្រាសម័យដោយ
នៅពេលដែលយើងមិនទទួលយកសារដែលទ្រង់បានផ្សព្វផ្សាយមកកាន់យើង។ ដូច្នេះ
យើងបដិសេធប្រទេស ដែលទ្រង់ចង់ចាក់បំពេញចូលក្នុងព្រលឹងរបស់យើង
ដើម្បីបិទបញ្ចូលនូវបន្ទុកទៅដល់អ្នកដែលស្ថិតនៅក្នុងភាពងងឹត។
នៅពេលសម្រេចបាននឹងមកថា «មើល កូនកំលោះមកហើយ;
ចូរចេញទៅទទួលលាភ័យ» អស់អ្នកដែលមិនបានទទួលប្រទេសបរិសុទ្ធ
ដែលមិនបានបំភ្លឺសារៈគុណរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្លួន
នឹងឃើញដូចជាព្រហ្មចារីល្មើសល្មើសទាំងនោះថា
ពួកគេមិនទាន់បានគ្រប់គ្រងខ្លួនឡើយ
ដើម្បីបិទបញ្ចប់ព្រះអម្ចាស់របស់ខ្លួនឡើយ។ នៅក្នុងខ្លួនរបស់ពួកគេទាំង
ពួកគេមានអំណាចដើម្បីបិទទទួលបានប្រទេសនោះទេ
ហើយជីវិតរបស់ពួកគេគួរឲ្យរាប់ជាប្រាជ្ញដូចខ្មៅ Review and Herald, July 20, 1897.

នៅគ្រាចុងក្រោយ ពន្លឺនៃគ្រឿងអរគុណរបស់ Miller
នឹងភ្លឺចាំងដល់ចុងដងមុនដល់ទៅដប់ដង ហើយទាំងចំនួនដប់ និងពន្លឺ
សុទ្ធតែជានិមិត្តសញ្ញានៃការសាកល្បង។ នៅគ្រាចុងក្រោយ
ដដែលគួរឲ្យរាប់ជាសុចរិតនៅក្នុងចុងបញ្ចប់នៃប៊ិចនេរបស់ Miller នោះ ពន្លឺនៃសេចក្តីពិត
ដដែលគួរឲ្យរាប់ជាសុចរិតនៅលើតារាងរបស់ Habakkuk បង្កកើតសារនៃការសាកល្បងមួយ
ដដែលនៅក្នុងរឿងប្រែប្រួលដូចអំពីស្ត្រីព្រហ្មចារីដប់នាក់
គួរឲ្យរាប់ជាសុចរិតនៃការយកលាភ័យអនុគ្រោះ។ ដំណើរការនៃការសាកល្បងនោះ
គឺជាការផ្ទេរច្បាប់វិញនៃដំណើរការសាកល្បងក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ Millerite
ពីព្រោះរឿងប្រែប្រួលដូចអំពីស្ត្រីព្រហ្មចារីដប់នាក់
គួរឲ្យរាប់ជាសុចរិតវិញនៅគ្រាចុងក្រោយយ៉ាងគ្រឹមត្រូវតាមអក្សរនីមួយៗ។

«ខ្ញុំគួរឲ្យរាប់ជាសុចរិតកាន់ពាក្យប្រែប្រួលដូចអំពីព្រហ្មចារីទាំងដប់ជាញឹកញាប់
ដដែលក្នុងនោះមានបុរសនាក់ឈ្មោះហើយបុរសនាក់ទៀតល្មើសខ្មៅ។
ពាក្យប្រែប្រួលដូចនេះមាន និងនឹងគួរឲ្យរាប់ជាសុចរិតយ៉ាងគ្រឹមត្រូវតាមអក្សរ
ព្រោះវាមានការអនុវត្តជាពិសេសចំពោះសម័យនេះ ហើយដូចជាសាររបស់ទេវតាប៊ីដេ
វាមានគួរឲ្យរាប់ជាសុចរិត ហើយនឹងបន្តជាសេចក្តីពិតសម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្ន
រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃកាលកំណត់»។ Review and Herald, August 19, 1890.

ដប់ គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃការសាកល្បង ហើយនៅចុងបញ្ចប់នៃដប់ចុងដៃ ដានីយ៉ែល
នឹងប្រសើរមានតម្លៃទាំងបី នោះមើលទៅមានសម្រស់ល្អ
និងជាតំណាងអ្នកទាំងនោះដែលកំពុងបរិភោគអាហាររបស់ហាប៊ីឡូន។ មនុស្សសម្ភារៈ

ដល់គ្រូបាទតំណាងនៃកូនៗ ហាហគុក ហើយរស់នៅដោយការសន្មត់ចិត្ត
មិនមែនដោយសច្ចក្រឹតដឹងឡើយ។ មានអភិវឌ្ឍន៍កុំឲ្យខូចរូបសម្បត្តិរបស់ហាហគុក
នៃកូនៗបុរសគិតសាសនាមិនឱ្យខូច ពួកគេហេតុអ្វីបានជាស្រីរបស់ហាហគុក
ហើយនៃកូនៗ ហាហគុក គឺជាលក្ខណៈពុទ្ធភាពរបស់អំណាចសម្បត្តិចេញ
ដល់គ្រូបាទបុរស ដើម្បីបំភ្លឺអំពីអត្ថបទកុំឲ្យខូចរូបសម្បត្តិរបស់អ្នកទាំងនោះ
ដល់មានជ័យវិសេសមិនរស់នៅដោយសច្ចក្រឹតដឹងឡើយ។

មើល អ្នកដល់ពុទ្ធបរិវាររបស់ខ្ញុំគ្រូបាទលើកឡើង
នោះមិនទៀងក្នុងនៃកូនៗខ្ញុំគ្រូបាទ
ប៉ុន្តែមនុស្សសុចរិតនឹងរស់ដោយសារជំនឿរបស់ខ្ញុំគ្រូបាទ។ មែនហើយ
ពុទ្ធបរិវារគាត់រស់ដោយសារ គាត់ជាមនុស្សសក្រីក្រកុំឲ្យខូច
មិនស្មានកាន់កាប់នៃរបស់ខ្ញុំគ្រូបាទ ជាអ្នកដល់ពុទ្ធបរិវារសច្ចក្រឹតបំប៉នបុរាណរបស់ខ្ញុំ
នដូចជាសុចរិតយ៉ាងនៃមនុស្សសុចរិត ហើយដូចជាសច្ចក្រឹតសុចរិត
មិនអាចពេញចិត្តបានឡើយ ប៉ុន្តែប្រែប្រួលគ្រប់ជាតិសាសន៍មកឯខ្ញុំ
ហើយប្រែប្រួលគ្រប់បុរាណមកឯខ្ញុំគ្រូបាទ។
តើមនុស្សទាំងនោះទាំងអស់នឹងលើកស្ទួយបុរាណនឹងគាត់
និងពាក្យចម្លើយបុរាណនឹងគាត់ ហើយនិយាយថា
រទេនាដល់អ្នកដល់បង្កើនអ្វីដែលមិនមែនជាបុរាណ! តើដល់ពេលណា?
ហើយដល់អ្នកដល់បង្កើនខ្ញុំគ្រូបាទដោយដឹកនាំបុរាណ!
តើពួកដល់នឹងខំអ្នកមិននឹងក្រោកឡើងភ្លាមៗឬ?
ហើយពួកដល់នឹងខំអ្នកមិននឹងក្រោកឡើងឬ?
ហើយអ្នកនឹងក្លាយជាបរិវារសម្បត្តិពួកគេ។
ពុទ្ធបរិវារអ្នកបុរាណជាតិសាសន៍ជាបុរាណ
សំណល់នៃបុរាណទាំងអស់នឹងបុរាណអភិរក្ស ដោយពុទ្ធបរិវារមនុស្ស
និងដោយពុទ្ធបរិវារអំពីហិរញ្ញវត្ថុសុខុម លើទីក្រុង
និងលើអស់អ្នកដល់នៃកូនៗនេះ។ ហាហគុក ២៤-៨។

ដំណើរការនៃការសាកល្បងដល់មានមកលើពួកគេកុំឲ្យខូចកូនៗ ម៉ាថាយ ២៥
បង្កើតមនុស្សសុចរិតមួយនៃអ្នកច្បាប់បង្កើត
ដល់មានអភិវឌ្ឍន៍កុំឲ្យខូចរូបសម្បត្តិចេញ (សម្បត្តិចេញ) ដល់អំណាចដល់
«បុរាណជាតិសាសន៍ជាបុរាណ» ផងដែរ។
គឺជាអំណាចសម្បត្តិចេញនេះឯងដល់គ្រូបាទខំយ៉ាងឆាប់រហ័ស
ដូចជាយសោបិណ្ឌគ្រូបាទសត្វត្រកស៊ី។

ពុទ្ធបរិវារមានពុទ្ធបរិវារដូចនេះថា៖ មើល បុរាណជាតិមួយកំពុងមកពីសុខុមខាងដើម
ហើយជាតិដ៏ធំមួយនឹងគ្រូបាទលើកឡើងពីចុងទាំងឡាយនៃដី។ ពួកគេកាន់កាប់
និងលំពែង ពួកគេសោហ៊ុនតម្កល់សំឡេងរបស់ពួកគេហើយដូចសម្បត្តិ
ហើយពួកគេដើរសេរី តម្រូវបង្កើនមនុស្សសម្បត្តិសង្គម មកទាំងនឹងអ្នក
ឱ្យស្រីស៊ីយ៉ូនអើយ។ យើងបានពួកគេឈ្នះរបស់ហើយ
ដល់យើងយើងក៏ទទួលបានដោយ សច្ចក្រឹតរទេនាបានចាប់យើង
ហើយការឈឺចាប់ដូចសុភ័យដល់កំពុងសម្បត្តិកូនៗ។ កុំចេញទៅវិញឡើយ
ហើយកុំដើរតាមផ្លូវឡើយ ដុបិក្រាបរបស់សត្វ
និងសច្ចក្រឹតយុទ្ធសាស្ត្រនៃគ្រូបាទទិសទី។ ឱ្យស្រីនៃបុរាណសត្វរបស់យើងអើយ
ចូរចងសំពត់កាន់ទុក្ខ ហើយដួលរំកិលខ្ញុំគ្រូបាទកូនៗនេះ

ចូរផ្ដើមការកាន់ទុកខ្លួនដូចសម្បាប់កូនបុរសតម្លៃ ជាការយំសោកដ៏ជួរចត់បំផុត
ដុំបិតអុនកបំផុតនឹងមកលើយើងភ្លាមៗ។ យមោ ៦:២២-២៦។

ថ្មនាក់ទាំងពីររបស់ហាហាគុក គឺជាអុនកដដែលបានរាប់ជាសុចរិតដោយសារសេចក្ដីជំនឿ
និងអុនកដដែលបានបរិភោគ និងផឹកគោលនុទ្ទេសបាបឡូន។
អស់អុនកនៃកូនចង្កែបក្រោយនៃស្រីបិទរបស់មីលឈ៍
ដដែលគួរមានតំណាងថាជាព្រហ្មចារី ទាំងអស់នោះ មិនថាអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងខណៈរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ហើយដោយហេតុនេះទទួលបានរបស់ព្រះ ឬក៏អភិវឌ្ឍន៍ក្នុងខណៈរបស់សាសនាប៉ាប
និងទទួលបានសញ្ញារបស់សត្វនោះឡើយ។

«ពេលវេលាមានមកដល់ហើយសម្បាប់ពន្ធលើពិតប្រាកដឲ្យបញ្ចេញពន្ធលើនៃកណ្ដាល
សេចក្ដីដឹងដ៏គោរពសីលធម៌។ សាររបស់ទេវតាទីបីគួរមានបុរោហិតចេញទៅកាន់លោកិយ
ដោយព្រមានមនុស្សទាំងឡាយមិនឲ្យទទួលបានសញ្ញារបស់សត្វសាហាវ ឬរបស់រា
នលើលើផ្ទះរបស់ពួកគេ ឬនលើលើដៃរបស់ពួកគេឡើយ។ ការទទួលបានសញ្ញានេះ
មានន័យថា មកដល់សេចក្ដីសម្បូរបែបដូចគ្នានឹងសត្វសាហាវបានផ្ដើម
ហើយគាំទ្រគំនិតដូចគ្នានោះ ដោយប្រឆាំងដោយផ្ទាល់នឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។
អំពីអស់អុនកដដែលទទួលបានសញ្ញានេះ ព្រះមានបន្ទូលថា
«អុនកនោះនឹងផឹកស្ករនៃព្រះពិរោធរបស់ព្រះ
ដដែលគួរមានចាក់ចេញដោយឥតលាយចូលទៅក្នុងពងនៃសេចក្ដីកំហឹងរបស់ទ្រង់
ហើយគាត់នឹងគូរទទួលទារុណកម្មដោយភ័យខ្លាច និងស្មារតីជំរ
នចំពោះមុខទេវតាបរិសុទ្ធទាំងឡាយ និងនលើចំពោះមុខកូនចង្កៀម»។ Review and
Herald, July 13, 1897.»

កុម្មុំទាំងឡាយដដែលផឹកស្ករនៃហែបឡូន ទីបំផុតនឹងផឹកស្ករនៃព្រះពិរោធរបស់ព្រះ។
នលើកូនអសោយ ពួកស្កររឹងរបស់អប្សរាអ៊ីមបង្កហេតុភាពស្កររឹងដ៏ត្រជាក់របស់ខ្លួន
ដោយបង្កើនអំឡុងឲ្យបញ្ចេញសញ្ញាដូច្នេះ ហើយការប្រព្រឹត្តនោះគួរមានចាក់ទុកថាជា
«ដឹកដុបរបស់ជាងស្ករ»។

ការកំណត់អត្តសញ្ញាណ «ការដដែលប្រចាំ» ថាជានិមិត្តសញ្ញានៃព្រះគ្រីស្ទ
គឺបម្រុងសេចក្ដីពិតអំពី «ការដដែលប្រចាំ» ឲ្យគួរឡប់ក្រហលចុះក្រោម ពីព្រោះ
«ការដដែលប្រចាំ» ជានិមិត្តសញ្ញារបស់សាតាំង។ ការកំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់ Miller ថា
«ការដដែលប្រចាំ» គឺជាសាសនាមិនជឿលើព្រះ
គួរមានតំណាងដោយផ្ទាល់នលើលើតារាងរបស់ Habakkuk។ ការរកឃើញរបស់ Miller
នៃបេតិកភ័យនៃកូន Thessalonians ដដែលអនុញ្ញាតឲ្យគាត់យល់ថា អ្វីដែលគួរមាន
«ដកចេញ» នោះគឺជាសាសនាមិនជឿលើព្រះ ដើម្បីឲ្យ «មនុស្សនៃអំពើហាប»
ដដែលអង្គុយនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះ គួរមានបើកសម្ដែង
នោះជាសេចក្ដីពិតដ៏សំខាន់បំផុតដដែលស្ថិតនៅក្នុង ពីរថ្ងៃសាឡាតិច ជំពូក ២។

«ខ្ញុំបានអានបន្តិចទៅមុខ
ហើយមិនអាចរកឃើញករណីផ្សេងណាមួយដដែលពាក្យនោះ [the daily]
គួរមានរកឃើញឡើយ លើកលែងតែនៅក្នុងសៀវភៅដានីយ៍លើបុណ្យនោះ។
បន្ទាប់មក ខ្ញុំ [ដោយជំនួយពីសៀវភៅ concordance]
បានយកពាក្យទាំងនោះដដែលស្ថិតនៅក្នុងទំនាក់ទំនងជាមួយវា គឺ “take away,”
គាត់នឹងដកយក the daily ចេញ; “from the time the daily shall be taken away,” ជាដើម។
ខ្ញុំបានអានបន្តិចទៅមុខ

ហើយគិតថាខ្ញុំប្រហែលជាមិនអាចរកឃើញពន្លឺណាមួយលើអត្ថបទនេះបានឡើយ;
ទីបំផុត ខ្ញុំបានមកដល់ 2 Thessalonians 2:7, 8។ “For the mystery of iniquity doth
already work; only he who now letteth will let, until he be taken out of the way, and
then shall that wicked be revealed,” ជាដើម។

ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំបានមកដល់អត្ថបទនោះ អូ!

សេចក្តីពិតបានបង្ហាញមកយ៉ាងច្បាស់លាស់ និងរុងរឿងអស្ចារ្យបំណុល!

នោះហើយ! នោះគឺជា the daily! ឥឡូវនេះ តើប៉ុណ្ណាមានន័យដូចម្តេចដោយពាក្យ “he
who now letteth,” ឬរាង? ដោយ “the man of sin” និង “the wicked” គឺមានន័យថា
សាសនាប៉ាប។ លុះហើយ

តើអ្វីទៅដែលរាងសាសនាប៉ាបមិនឲ្យគួរឲ្យបានបង្ហាញចេញ? ហេតុអ្វី វាគឺជា

Paganism; ដូចនេះហើយ “the daily” គួរតែមានន័យថា Paganism»។—William Miller,

Second Advent Manual, ទំព័រ 66។ Advent Review and Sabbath Herald, January 6, 1853.

អត្ថបទន័យនៃពាក្យ «ប្រចាំថ្ងៃ» ក្នុងសង្ខេបនៃសេចក្តីពិត

ដែលមិនឲ្យបានរកឃើញថាជាសេចក្តីពិតសំខាន់បំផុតនៃបទគម្ពីរនោះ។

នៅពេលប៉ុលកំណត់អត្ថសញ្ញាណអ្នកទាំងឡាយដែលមិនសុទ្ធជាសេចក្តីពិត

ហើយដោយហេតុនេះនឹងទទួលការវង្វេងយ៉ាងខ្លាំង

នោះគាត់ពិតជាកំពុងកំណត់អត្ថសញ្ញាណការសុំអប់សេចក្តីពិតក្នុងន័យទូទៅនៃ

ប៉ុន្តែសេចក្តីពិតដែលគួរឲ្យបានយល់ដោយផ្ទាល់នៃក្នុងបទគម្ពីរនោះ

គឺសេចក្តីពិតថា «ប្រចាំថ្ងៃ» គឺជាឈ្មោះមហាការ។

ពន្លឺរបស់រូបកាយគឺក្នុងកែវ ដូចនេះ បើក្នុងកែវរបស់អ្នកស្នេហានោះគ្រង

រូបកាយទាំងមូលរបស់អ្នកនឹងពេញដោយពន្លឺ។ ប៉ុន្តែ បើក្នុងកែវរបស់អ្នកអាក្រក់

រូបកាយទាំងមូលរបស់អ្នកនឹងពេញដោយសេចក្តីងងឹត។ ដូចនេះ

បើពន្លឺដែលនៅក្នុងអ្នកជាសេចក្តីងងឹត តើសេចក្តីងងឹតនោះធំប៉ុណ្ណាទៅ!

គ្មានអ្នកណាអាចបម្រើម្ចាស់ពីរបានទេ ដូចគ្នានឹងស្តាប់ម្ចាស់

ហើយសុទ្ធជាម្នាក់ទៀត ឬមិនដូចនោះទេ គេនឹងកាន់ខ្ជាប់នឹងម្នាក់

ហើយមើលងាយម្នាក់ទៀត។ អ្នករាល់គ្នាមិនអាចបម្រើព្រះ

និងទ្រព្យសម្បត្តិបានទេ។ ម៉ាថាយ 6:22-24។

មានតែសេចក្តីសុទ្ធជាច្បាស់លាស់សេចក្តីពិត ឬការសុំអប់សេចក្តីពិតប៉ុណ្ណោះ។

គ្មានចំណុចណាមួយឡើយ។ ការលំបាកដ៏ខ្លាំងដែលមកលើព្រះហស្តចារិល្លងនៃ ម៉ាថាយ

២៥ មានមូលដ្ឋានលើការបដិសេធរបស់ពួកគេចំពោះពន្លឺនៃតែប្លង់របស់មីលូលី

ដែលគំណាងឲ្យការសាកល្បងចុងក្រោយ។ ការសាកល្បងចុងក្រោយរបស់អ៊ីស្រាអែលបុរាណ

គឺជាការសាកល្បងទីបំបៅរបស់ពួកគេ ហើយត្រូវបដិសេធមីលូលី

បញ្ចេញពន្លឺលើភូមិជាងដប់ដងក្នុងចុងក្រោយ។

និមិត្តសញ្ញានៃការបដិសេធត្រូវបដិសេធមីលូលី គឺ “the daily,”

ដែលអ្នកស្នេហារបស់អប្បបរមាបានបង្កើនឲ្យបាននូវជំនាន់ទីបីនៃអាដាមទីស្ត។

“the daily” គឺជានិមិត្តសញ្ញាសាតាំងនៃសាសនាព្រះហស្តចារិល្លង។

ពួកអ្នកស្នេហានឹងបាននាំចូលត្រូវបដិសេធកុលដៃកុលាយមួយ

ដែលពួកគេបានយកមកពីប្លង់សេតង់បោះបង់ជូន ដែលកំណត់អត្ថសញ្ញាណ “the daily”

ថាជានិមិត្តសញ្ញានៃព្រះគ្រីស្ទ។

ការយល់ដឹងរបស់ Miller អំពីត្រូវមានតម្លៃរបស់គាត់

គួរឲ្យបានកំណត់ដោយបុរសគ្រីស្ទដែលគាត់គួរឲ្យបានលើកឡើងមកក្នុងនោះ។

ដោយមានការជឿជាក់ថា ការយាងមកជាលើកទីពីរ គឺជាព្រឹត្តិការណ៍ទំនាយបន្ទាប់
បួសស្កាលប្រសប់សម្បត្តិចេសង្ស័យហាបនៃឆ្នាំ 1798
អាចគំណាងបានត្រឹមត្រូវនៃដីទីបួន និងចុងក្រោយបំផុតនៃកូនៗ ដានីយ៍លែ 2
ប៉ុណ្ណោះ។ Miller ក៏ត្រូវបានកំណត់កូនៗការយល់ដឹងរបស់គាត់អំពី “the daily” ដ៏
ព្រោះទីបន្ទាល់របស់គាត់គឺថា តាមរយៈវិវរណៈ
គាត់ត្រូវបានដឹកនាំទៅកាន់វិធីសិក្សាជាក់លាក់មួយ ដដែលកូនៗនោះគាត់បានចូលដៃថា
គាត់បានប្រើព្រះគម្ពីររបស់គាត់ Cruden’s Concordance ហើយបានអានកាសែតខ្លះៗ
ការសម្រេចចិត្តរបស់គាត់កូនៗការសិក្សាតាមរបៀបនោះ
គ្មានតម្លៃកម្រិតឡើយកូនៗគំនិតរបស់គាត់ប៉ុណ្ណោះ។

«កូនៗអំឡុងពេលដប់ពីរឆ្នាំដដែលខ្ញុំជាអ្នកជឿថាមានព្រះដោយផ្ទាល់កែលម្អកេរ្តិ៍
ខ្ញុំបានអានប្រវត្តិសាស្ត្រទាំងអស់ដដែលខ្ញុំអាចរកបាន; ប៉ុន្តែតែឡើយនេះ
ខ្ញុំសូមឡើយព្រះគម្ពីរ ព្រោះវាបង្ហាញអំពីព្រះយេស៊ូវ! ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
នៃតម្លៃផ្ទាល់កែលម្អយ៉ាងច្រើននៃព្រះគម្ពីរដែលនឹងដឹកចំពោះខ្ញុំ។ នៅឆ្នាំ
1818 ឬ 19 ខណៈដដែលខ្ញុំកំពុងសន្ទនាជាមួយមិត្តម្នាក់
ដដែលខ្ញុំបានទៅសួរសុខទុក្ខ ហើយដដែលផ្តល់សុភាព
និងបានឮខ្ញុំនិយាយកាលដដែលខ្ញុំជាអ្នកជឿថាមានព្រះដោយផ្ទាល់កែលម្អកេរ្តិ៍
គាត់បានសួរខ្ញុំ ដោយទំនងជាមានន័យផ្សេងៗទៀតថា
‘តើអ្នកគិតយ៉ាងដូចម្តេចអំពីបទគម្ពីរនេះ និងបទគម្ពីរនោះ?’ ដោយយល់ថា
នៅកាន់បទគម្ពីរចាស់ៗដដែលខ្ញុំផ្តល់ដល់ទាំងស្រុងខ្ញុំជាអ្នកជឿថាមានព្រះដោយផ្ទាល់
កែលម្អកេរ្តិ៍។ ខ្ញុំបានយល់ថាគាត់ចង់ដឹងពីអ្វី
ហើយបានឆ្លើយថា—បើអ្នកឲ្យខ្ញុំពេល ខ្ញុំនឹងប្តាប់អ្នកថា
វាមានន័យដូចម្តេចថា ‘តើអ្នកចង់បានពេលប៉ុន្មាន?’ ខ្ញុំឆ្លើយថា ខ្ញុំមិនដឹងទេ
ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងប្តាប់អ្នក ព្រោះខ្ញុំមិនអាចជឿថា
ព្រះបានប្រទានវិវរណៈមួយដដែលមិនអាចយល់បានឡើយ។ ដូច្នេះ
ខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តសិក្សាព្រះគម្ពីររបស់ខ្ញុំ ដោយជឿថា
ខ្ញុំអាចស្វែងយល់យឺតៗអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបំណងសំដៅ។
ប៉ុន្តែភ្នែកម្យ៉ាងបន្ទាប់ពីខ្ញុំបានកំណត់ចិត្តនេះ មានគំនិតមួយកម្រិតឡើយកូនៗខ្ញុំ
ថា—‘បើសិនជាអ្នកជួបអត្ថបទមួយដដែលអ្នកមិនអាចយល់
តើអ្នកនឹងធ្វើដូចម្តេច?’ បន្ទាប់មកវិធីសិក្សាព្រះគម្ពីរបែបនេះបានកម្រិតឡើយ
កូនៗគំនិតខ្ញុំថា—ខ្ញុំនឹងយកពាក្យនៃអត្ថបទទាំងនោះ
ហើយតាមដានវាតាមរយៈព្រះគម្ពីរទាំងមូល ហើយស្វែងរកន័យរបស់វាតាមរបៀបនេះ។
ខ្ញុំមាន Cruden’s Concordance ដដែលខ្ញុំគិតថា ជាសៀវភៅ concordance
ល្អបំផុតនៃកូនៗលោក; ដូច្នេះ ខ្ញុំបានយកសៀវភៅនោះ
និងព្រះគម្ពីររបស់ខ្ញុំ ហើយអង្កេតយល់ត្រូវសរសេររបស់ខ្ញុំ
ដោយមិនអានអ្វីផ្សេងទៀតឡើយ លើកលែងតែកែសម្រួលបន្តិចបន្តួច
ព្រោះខ្ញុំបានបុគ្គលិកចិត្តថា ត្រូវតែដឹងថា ព្រះគម្ពីររបស់ខ្ញុំមានន័យដូចម្តេច។
Apollos Hale, The Second Advent Manual, 65.»

គួរឱ្យអស់ការរាប់ Miller

មិនត្រឹមតែត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយវិធីសាស្ត្រសិក្សារបស់គាត់ប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែថែមទាំងដោយការបរិកសម្មតិដដែលដោយផ្ទាល់ពីព្រះជាម្ចាស់ផងដែរ។

«ព្រះជាម្ចាស់បានចាត់ទុកការបន្តបន្ទាប់នៃពេលវេលាដល់ចិត្តរបស់កសិករម្នាក់
ដដែលមិនបានជឿព្រះគម្ពីរ ដើម្បីនាំគាត់ឲ្យស្វែងរកព្រះបន្ទូលទំនាយទាំងឡាយ។ ទេ

ការបស់ព្រះជាម្ចាស់បានមកសួរសុខទុក្ខអ្នកដដែលបានស្រឡាញ់ស្រឡាត់នោះជាញឹកញាប់ ដើម្បីបង្ហាញនូវគំនិតរបស់គាត់
 ហើយបើកឲ្យការយល់ដឹងរបស់គាត់ចំពោះព្រះបន្ទូលទំនាយទាំងឡាយ
 ដែលតែងតែជារឿងដ៏តម្រូវបំផុតរបស់ព្រះជាម្ចាស់។
 ការចាប់ផ្តើមនៃខ្សែសង្វាក់សច្ចក្តីពិតស្រាប់បំផុតបានឲ្យគាត់
 ហើយគាត់ស្រឡាត់នូវស្រីដែលគាត់ណាស់បន្ទាប់ពីគាត់ណាស់ទៀត
 រហូតដល់គាត់បានមើលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដោយសច្ចក្តីអស្ចារ្យ
 និងការកោតសរសើរ។
 គាត់បានឃើញនូវទីនោះនូវខ្ពស់ស្រស់ដ៏ល្អឥតខ្ចោះនៃសច្ចក្តីពិត។
 ព្រះបន្ទូលនោះ ដែលគាត់ផ្តល់បានច្រើនជាងមិនមែនជាព្រះបន្ទូលដែលបានទទួល
 របស់គាត់និយាយពីព្រះ ឥឡូវនេះបានបើកចំហនូវចំពោះទស្សនវិស័យរបស់គាត់
 ក្នុងស្ថានភាព និងសិរីល្អរបស់វា។ គាត់បានឃើញថា
 ផ្ទះកែវមួយនៃព្រះគម្ពីររបស់ស្រាវជ្រាវផ្ទះកែវមួយទៀត
 ហើយនូវពេលវេលាអត់ចាប់បន្តបន្ទាប់នូវបន្ទប់ចំពោះការយល់ដឹងរបស់គាត់
 គាត់បានរកឃើញនូវក្នុងផ្ទះកែវមួយទៀតនៃព្រះបន្ទូល នូវអ្វីដែលបកស្រាយវា។
 គាត់បានចាត់ទុកព្រះបន្ទូលបរិសុទ្ធជាជាម្ចាស់ដោយអំណរ
 និងដោយការគោរពយ៉ាងជ្រាលជ្រៅបំផុត និងសច្ចក្តីកោតខ្ពលាចង់បរិសុទ្ធ»។ Early
 Writings, 230.

នៅពេលដែលអ្នកស្រីរីកចម្រើនថា «ព្រះបានចាត់ទុកការបស់ទ្រង់» មកដល់មើលនូវ
 នោះគឺកំពុងកំណត់សម្គាល់ថា ការប្រៀលជាទេវតាដែលស្រឡាត់មកដល់មើលនូវ ដុបិត
 «ទេវតាបស់ទ្រង់» ជាពាក្យដែលស្រឡាត់បុគ្គលឲ្យការប្រៀល។

«ពាក្យរបស់ទេវតា ដែលថា “ខ្ញុំគឺជាប្រធាន
 ជាអ្នកឈរនៅចំពោះព្រះវត្តមានរបស់ព្រះ” បង្ហាញថា
 គាត់កាន់កាប់តំណែងមួយដែលមានកិត្តិយសខ្ពស់នៅក្នុងទីសាលាសូម្បីតែ
 នៅពេលគាត់មកជាមួយសាមីយ៍ដល់ដានីយ៍ គាត់បាននិយាយថា
 “គ្មានអ្នកណាម្នាក់ដែលឈរជាមួយខ្ញុំក្នុងការទាំងនេះឡើយ
 លើកលែងតែម៉ែកាអែល [ព្រះគ្រីស្ទ] ជាព្រះអង្គម្ចាស់របស់អ្នកប៉ុណ្ណោះ”។
 ដានីយ៍លេខ 10:21។
 ព្រះអង្គគង់នៅមានព្រះបន្ទូលអំពីការប្រធាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ
 ដោយមានព្រះបន្ទូលថា “ទ្រង់បានចាត់តាំង
 ហើយបានបញ្ជាដាក់តាមរយៈទេវតាបស់ទ្រង់ទៅកាន់យ៉ូហាន ជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់”។
 វិវរណៈ 1:1»។ The Desire of Ages, 99.

ការរីកចម្រើន និងទេវតាផ្សេងៗទៀត ស្រឡាត់មក ដើម្បីបង្ហាញនូវគំនិតរបស់ Miller ហើយ
 «បើកឲ្យការយល់ដឹងរបស់គាត់អំពីព្រះបន្ទូលទំនាយទាំងឡាយ
 ដែលផ្តល់តម្លៃដ៏សម្បូរបែបស្រាប់តែបន្តបន្ទាប់របស់ព្រះ»។ សាររបស់គាត់
 មិនមែនស្រឡាត់អភិវឌ្ឍន៍តែមួយរយៈពេលស្រាប់តែស្រឡាត់ប៉ុណ្ណោះទេ
 ប៉ុន្តែថែមទាំងដោយវិវរណៈដ៏ទេវតាផ្សេងៗ
 សូម្បីតែវិធីសាស្ត្រដែលគាត់ប្រើសម្រាប់សិក្សាព្រះគម្ពីរ
 ក៏បានចូលមកក្នុងគំនិតរបស់គាត់ដែរ។
 នៅពេលព្រះនាំសច្ចក្តីពិតមកកាន់គំនិតរបស់យើង នោះគឺជាវិវរណៈដ៏ទេវតា
 ផ្សេងៗពីការមកដល់សច្ចក្តីពិតតាមរយៈដំណើរការនៃការបង្ហាញពីព្រះគម្ពីរយ៉ាងគ្រប់គ្រាន់។

Miller បានផ្ទេរទាំងពីរ ប៉ុន្មានពីរឈ្មោះដ៏ទៃភាព ត្រូវតែផ្ទេរកែមួយនៃប្រៀបដដែល Miller បានមកដល់ការយល់ដឹងអំពីប្រធានបទ «the daily»។

មិលលែមិនអាចបានសុគាល់អំពីការប្រែប្រួលភាពទេវយោគរណ៍នៅក្នុងដានីយ៍លែ ជំពូក ៨ ខ ៩ ដល់ ១២ ទេ ព្រោះអ្វីដែលគាត់មាន គឺមានតែព្រះគម្ពីរ និងសង្ខេបរក្សា concordance មួយប៉ុណ្ណោះ ដែលគាត់មានពីមុនអ្វីសោះទាក់ទងនឹងភាសាព្រះគម្ពីរ។ គាត់មិនអាចបានឃើញភាពខុសគ្នារវាង "sur" និង "rum" ដែលទាំងពីរត្រូវបានបកប្រែថា "ដកចេញ" នោះទេ។ គាត់មិនអាចបានឃើញភាពខុសគ្នារវាង "miqdash" និង "qodesh" ដែលទាំងពីរត្រូវបានបកប្រែថា "ទីបរិសុទ្ធ" នោះទេ។

គាត់មិនអាចបានឃើញសចក្ខីពិតអំពីពាក្យ «tamid» ដែលមានបង្ហាញឡើងមួយរយបួនដងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរឡើយ។ សចក្ខីពិតដែលគាត់មិនអាចបានឃើញ (ហើយក៏ជាសចក្ខីពិតដែលគាត់បានឃើញផងដែរ) គឺថា ក្នុងចំណោមការប្រើប្រាស់ពាក្យហេប្រឺ «tamid» មួយរយបួនដងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ មានតែនៅក្នុងគម្ពីរដានីយ៍លែប៉ុណ្ណោះ ដែលពាក្យហេប្រឺ «tamid» ត្រូវបានប្រើជានាម។ «Tamid» គឺជាពាក្យហេប្រឺដែលមានន័យថា «ជានិច្ច» ហើយនៅក្នុងគម្ពីរដានីយ៍លែ ត្រូវបានបកប្រែថា «ការប្រថាប់»។

មានតែនៅក្នុងគម្ពីរដានីយ៍លែប៉ុណ្ណោះ ដែលពាក្យនេះត្រូវបានប្រើជានាម ហើយក្នុងករណី៩៩ដងផ្សេងទៀត វាត្រូវបានប្រើជាគុណកិរិយា។ ដោយហេតុនេះ នៅពេលដែលអ្នកបកប្រែនៃព្រះគម្ពីរ King James ប្រឈមមុខនឹងការដែលដានីយ៍លែប្រើពាក្យនេះ៥ដងជានាម ខណៈដែលអ្នកនិពន្ធដទៃទៀតទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរប្រើពាក្យនេះ៩៩ដងជាគុណកិរិយា នោះពួកគេត្រូវបានបង្ខំដោយទម្រង់នៃភាសាក្នុងការប្រើពាក្យនេះរបស់ ដានីយ៍លែជានាម។ ដើម្បីបើកដានីយ៍លែ ពួកគេបានបន្ថែមពាក្យ «យញ្ញបូជា» ទៅក្នុងព្រះបន្ទូល ដូចនេះហើយបានបម្លែងនាមមួយទៅជាគុណកិរិយា។ ហើយបន្ទាប់មក ដើម្បីបើកសៀវភៅអ្នកបកប្រែទាំងនោះ អលេលីន វីត៍ ត្រូវបានបំភ្លឺដោយព្រះវិញ្ញាណឱ្យកត់ត្រាថា នាង «បានឃើញទាក់ទងនឹង "Daily" ថា ពាក្យ "sacrifice" នោះត្រូវបានបន្ថែមដោយបុរាណប្រាសាទសុស ហើយមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់អត្ថបទនោះឡើយ; ហើយថា ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានទស្សនៈដ៏ត្រឹមត្រូវអំពីវា ដល់អ្នកទាំងឡាយដែលបានប្រកាសសម្រក់អំពីម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះ»។

តាមសក្ខីភាពរបស់លោក Miller ផ្ទាល់ លោកកំពុងស្រវឹងរកដើមបីយល់អំពី «ការរៀងរាល់ថ្ងៃ» ដែលនៅទីបំផុតលោកបានយល់នៅក្នុង 2 Thessalonians។ ប៉ុន្តែក៏តាមសក្ខីភាពរបស់លោកផ្ទាល់ដែរ ថា នៅពេលស្រវឹងរកដើមបីយល់ពាក្យមួយ លោកនឹងពិចារណាគ្រប់ទីកន្លែងដែលពាក្យនោះត្រូវបានប្រើ ហើយពាក្យនោះត្រូវបានប្រើក្នុងសិបបុរាណប្រាសាទដូចជាក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី សក្ខីភាពរបស់លោកអំពី «ការរៀងរាល់ថ្ងៃ» គឺថា លោកមិនបានឃើញវានៅកន្លែងណាសោះ ក្រៅតែពីក្នុងសង្ខេបរក្សាដានីយ៍លែប៉ុណ្ណោះ នៅពេលដែលលោកបានចូលដៃថា «ខ្ញុំបានអានបន្តទៅមុខ ហើយមិនអាចរកឃើញករណីផ្សេងទៀតណាដែលវា [ការរៀងរាល់ថ្ងៃ] ត្រូវបានរកឃើញទេ លើកលែងតែនៅក្នុងដានីយ៍លែប៉ុណ្ណោះ»។

លោក Miller គួរឃានដឹកនាំទៅកាន់តុប្បងមានតម្លៃទាំងនោះ
មិនមែនដោយវិធីសាស្ត្រសិក្សារបស់លោកប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែតែដោយវិវរណៈដ៏ទេវភាព
ដែលគួរឃានប្រទានដល់លោកតាមរយៈកិច្ចបម្រើរបស់ពួកទេវតាផងដែរ។

នេះហើយជាមូលហេតុដែលការយល់ដឹងរបស់គាត់អំពី «ប្រចាំថ្ងៃ» គឺរឹមគួរ
ប៉ុន្មានមានកម្រិត។ គាត់មិនអាចទទួលស្គាល់បានថា ក្នុងចំណោមបុរាណវិទូដែល
«ប្រចាំថ្ងៃ» គួរឃានយោងដល់នូវក្នុងសង្ខេបនៃដានីយ៍
មានមួយក្នុងចំណោមបីលើកដដែល «ប្រចាំថ្ងៃ» គួរឃាន «ដកចេញ» នោះ
មានន័យខុសពីពិរលើកផ្សេងទៀត។ មុតងមួយ «ប្រចាំថ្ងៃ»
គួរឃានប្រើជាមួយពាក្យហព្វេរី «rum» ហើយពិរលើកផ្សេងទៀត
វាគួរឃានប្រើជាមួយពាក្យហព្វេរី «sur»។ ពាក្យទាំងពីរគួរឃានបកប្រែថា «ដកចេញ»
ប៉ុន្តែ «rum» នៅក្នុងដានីយ៍ ជំពូក ៨ ខ ១១ មានន័យថា «លើកឡើង
និងលើកតម្កល់» ខណៈដែលនៅក្នុងជំពូក ១១ ខ ៣១ និងជំពូក ១២ ខ ១១ ពាក្យ
«sur» មានន័យថា «យកចេញ»។

ពួកទេវវិទូដែលបរិភោគ និងផឹកតាមរបបអាហាររបស់ហាប៊ីឡូន ធ្វើការអះអាងថា
មិនថាអ្នកដកអ្វីមួយចេញ ឬអ្នកលើកអ្វីមួយឡើងក៏ដោយ
ទាំងពីរនោះសុទ្ធតែតំណាងឲ្យបុរាណវិទូនៃការដកចេញដូចគ្នា
ដូច្នេះពាក្យទាំងពីរគួរយល់ថាមានន័យដូចគ្នា។ ពួកគេអះអាងថា ការលើកឡើងបីដងនៃ
"the daily" ដែល "is taken away" តែងតែមានន័យថា ដកចេញ ហើយដោយការធ្វើដូច្នេះ
ពួកគេក៏បញ្ជាក់ថា
ដានីយ៍ដែលបានខ្វះការប្រុងប្រយ័ត្នក្នុងការផ្ទេរសេចក្តីពាក្យរបស់គាត់។
ពួកគេមិននិយាយដូច្នេះនោះដោយបើកចំហទេ ប៉ុន្តែដោយន័យសន្តិសុខ
ពួកគេបង្កើនថា ដានីយ៍ដែលគួរតែបានប្រើពាក្យ "sur"
ក្នុងការលើកឡើងទាំងបីដងនោះ ពីព្រោះតាមទស្សនៈរបស់ពួកទេវវិទូ
គាត់គួរឃានសន្មតថាមានន័យដូចគ្នារៀងរាល់ពេលដែល "the daily" គួរឃាន "taken
away"។

ពួកគេធ្វើដូចគ្នានេះផងដែរជាមួយនឹងពាក្យ «miqdash» និង «qodesh»
ដែលទាំងពីរគួរឃានបកប្រែថា «ទីបរិសុទ្ធ» នៅក្នុងខន្តីប័ប្ផ ដល់ខន្តីប័ប្ផ
នៃជំពូកទីប្រាំបី។ នៅក្នុងរាល់ការយោងទៅកាន់ «ទីបរិសុទ្ធ» នៅក្នុងខន្តីប័ប្ផនោះ
ពួកគេអះអាងថា ទាំងអស់សុទ្ធតែតំណាងឲ្យទីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ។
តាមការសន្និដ្ឋានដោយប្រយោលមុតងទៀត ដានីយ៍ដែលគួរតែបានប្រើ «qodesh»
ប៉ុណ្ណោះ នៅក្នុងការយោងទាំងបី ហើយមិនគួរប្រើ «miqdash»
នៅក្នុងខន្តីប័ប្ផឡើយ។ មីឡីរីមិនបានស្គាល់ភាពខុសគ្នារវាងពាក្យទាំងនោះទេ
ប៉ុន្តែទេវវិទូសម័យទំនើបស្គាល់ ហើយនូវពេលដែលពួកគេស្មោះ ពួកគេពិពណ៌នាអះអាងថា
មិនគួរទទួលស្គាល់ភាពខុសគ្នាណាមួយឡើយ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ មីឡីរី
ដែលមិនបានស្គាល់ភាពខុសគ្នារវាងពាក្យទាំងនោះ
បានឈានមកដល់ការយល់ដឹងផ្ទុយពីទេវវិទូសម័យទំនើប។

ការពិតគឺថា ដានីយ៍ដែលជាអ្នកនិពន្ធមុនាក់ដល់ប្រុងប្រយ័ត្នយ៉ាងខ្លាំង
ជាអ្នកដែលស្គាល់ភាសាហព្វេរី ហើយគួរឃានវាយតម្លៃថាមានបុរាណវិទូជាអ្នក
បុរាណវិទូទាំងអស់នៃក្រុងហាប៊ីឡូនដល់ទៅដប់ដង
ជាអ្នកដែលខ្លួនពួកគេទទួលបានជាបុរសមានបុរាណវិទូខ្លាំងក្នុងសង្គមរបស់ពួកគេដែរ។

បុរសនិបបើមាននរណាម្នាក់សុគាល់ការបុរើបុរស់គ្រឹមគួរនៃភាសាហព្វេរើ
និងរបៀបដលៃវាគួរបង្ហាញយ៉ាងគ្រឹមគួរនៃកុនុងបុរើគុតិសាស្ត្រជាក់លាក់នោះ
មនុស្សសនោះគឺដានីយ៍លៃ។ បុរសនិបបើដានីយ៍លៃមានបុរើពាក្យខុសៗគ្នា
នោះគឺដោយសារពាក្យទាំងនោះគួរបានបំណងឲ្យបញ្ជាក់នូវអត្ថន័យខុសៗគ្នា
ដលៃគាត់បានខិតខំបង្ហាញដោយចតេនា។ នៅពេលដលៃការបុរើបុរស់ដោយឡែករបស់ដា
នីយ៍លៃចំពោះពាក្យទាំងឡាយដលៃគួរបានបកបុរើថា «ទីបរិសុទ្ធច» ឬថា «ដកចេញ»
គួរបានទទួលសុគាល់ នោះវាគាំទ្រដលៃការយល់ដឹងរបស់ Miller អំពី «បុរេចាច្នៃ» ដលៃ Miller
បានទទួលសុគាល់នៅក្នុងខគម្ពីរដលៃនោះ ដលៃប៉ុលបានកំណត់អត្ថសញ្ញាណថា
អស់អុនកដលៃសុអប់សចេកុដីពិត គួរបានកំណត់ទុកឲ្យទទួលការដុះដំខ្ពស់។

អស់អុនកដលៃសុអប់សចេកុដីពិត ហើយជឿសចេកុដីកុហក
ដលៃបង្កើតការដុះដំខ្ពស់ ក៏គួរបានកំណត់ផងដលៃអុនកសុរិះរបស់អប្បហិម
ដលៃគួរបានកំណត់ជាពីរកុម្ម។ កុម្មមួយគឺជាភាពដឹកនាំដលៃមានការរៀនសូត្រ
ហើយកុម្មមួយទៀតគឺជាពួកសាសនិកដលៃគុមានការរៀនសូត្រ
ដលៃនឹងសុដាប់តម្កើងលៃពួកអុនកចេះដឹងបង្កើនពួកគប្បណ្ឌោះ។
ពួកគេគឺជាអុនកដលៃលាក់ខ្លួននៃក្រោមសចេកុដីកុហក
ហើយដលៃផ្ទុះសម្ពាធមិត្យជាមួយសចេកុដីស្លាប់។
ពួកគេគឺជាអុនកដលៃពុលរលីងរបស់ពួកគេគួរបានលើកឡើងនៃកុនុង Habakkuk ពីរ
ហើយពួកគេគឺជាពុលរលីងនៃ Matthew មុកប្រាំ។
ពួកគេគឺជាអុនកដលៃបដិសេធសចេកុដីពិតមូលដ្ឋាននៃសុបិនរបស់ Miller
ដលៃភូមិចង្វែងជាងមុនដប់ដងនៃទីបញ្ចប់ (កំណត់ឲ្យការសាកល្បងទីដប់
និងជាការសាកល្បងចុងក្រោយសម្រាប់អីស្រាអែលសម័យទំនើប)
ដូចដលៃគួរបានជាគំរូដោយការសាកល្បងទីដប់
និងជាការសាកល្បងចុងក្រោយសម្រាប់អីស្រាអែលបុរាណ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សាសរសេរនៃកុនុងអត្ថបទបន្តទៀត។

ហើយពុរយេហ្វមានពុរៈបន្តទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា៖
«បុរេជននេះនឹងបង្កកកំហឹងដលៃអញដលៃកាលណាទៀត?
ហើយដលៃកាលណាទៀតទើបពួកគេជឿអញ
ទោះបីមានទិសមុគ្គាល់ទាំងអស់ដលៃអញបានបង្ហាញនៃកណ្តាលពួកគេដោយ
អញនឹងវាយពួកគេដោយដំរីភក្ត្រហត ហើយដកហូតមរតកពីពួកគេចេញ
ហើយអញនឹងផ្ទុះឲ្យអុនកកុលាយជាជាតិសាសន៍មួយដលៃធំជាង
និងខ្ពស់ជាងពួកគេ»។ ម៉ូសេទូលពុរយេហ្វថា៖ «ដូចនេះ
ជនជាតិអស៊ីរីយ៉ាទាំងពីរការនេះ ដុបិតពុរៈអង្គុតបាននាំបុរេជននេះឡើងចេញពីកណ្តាល
ពួកគេដោយប្រទូទានភាពរបស់ពុរៈអង្គុត។
ហើយពួកគេនឹងប្រាប់ដលៃអុនកសុរុកនៃនៃដីនេះ ដុបិតពួកគេបានឮថា ពុរៈអង្គុត
ឱពុរយេហ្វ ទ្រង់សូចិតនៃកុនុងចំណោមបុរេជននេះ ថាពុរៈអង្គុត ឱពុរយេហ្វ
ទ្រង់គួរបានយើងមុខទលៃមុខ ហើយពពករបស់ពុរៈអង្គុតឈរលើលើពួកគេ
ហើយពុរៈអង្គុតយាងនៃមុខពួកគេនៅពេលចុងក្នុងសសរពពក
ហើយនៅពេលយប់ក្នុងសសរភូមិ។ ឥឡូវនេះ
បើពុរៈអង្គុតសម្លាប់បុរេជននេះទាំងអស់ដូចជាមនុស្សសត្វម៉ែនាក់
នោះបណ្តាជាតិទាំងឡាយដលៃបានពួកគេគិតនាមរបស់ពុរៈអង្គុតនឹងនិយាយថា៖ “ដោយសារ
ពុរយេហ្វមិនអាចនាំបុរេជននេះចូលទៅក្នុងដីនៃទ្រង់បានសុបថនឹងបុរេជន

លំព្វកគហោន ដូចនេះទ្រង់មានសម្មាសម្ពុទ្ធក៏បានដែរ។ ឥឡូវនេះ
សូមឲ្យព្រះចៅស្តេចតាបស់ព្រះអម្ពចាស់របស់ទូលបង្គំគំហានសម្បជ័យយ៉ាងធំ
តាមដំណើរព្រះអង្គគ្រាន់មានព្រះបន្ទូលថា៖ “ព្រះយេស៊ូវទ្រង់យឺតក្នុងការខឹង
ហើយមានសច្ចុប្បីមត៌ក្នុងការណាស់ ទ្រង់អភ័យទោសអំពើទុច្ចរិត និងការរំលង
ប៉ុន្មានទ្រង់មិនរាប់អានក៏បានទោសថាឥតទោសឡើយ
ដោយទ្រង់ទស្សនាអំពើទុច្ចរិតរបស់ឪពុកមកលើកូន ចុះដល់ជំនាន់ទីបី និងទីបួន”។
សូមអភ័យទោសអំពើទុច្ចរិតរបស់បុរាណជននេះ
តាមភាពជំនឿច្បាស់លាស់របស់ព្រះអង្គ
ដូចដំណើរព្រះអង្គគ្រាន់អភ័យទោសដល់បុរាណជននេះតាំងពីអំពីពុទ្ធសាសនាដល់ឥឡូវនេះ។
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖ «អញមានអភ័យទោសតាមពាក្យរបស់អ្នកហើយ។
ប៉ុន្តែដូចជាអញមានជីវិតពិតប្រាកដ
ផងដែរខ្ញុំមិនមែនជាអ្នកដែលស្លាប់ទេ ព្រោះយេស៊ូវ។
ពីព្រោះបុរសទាំងអស់នោះដែលបានឃើញសិរីល្អរបស់អញ និងអព្យាក្សត្ររបស់អញ
ដែលអញបានជួបនឹងស្រុកអាល្លឺម៉ង់ និងនូវទីរំលោភស្តេច
ហើយបានលុបបំបាត់អញឥឡូវនេះដល់ដប់ដង និងមិនស្តាប់តាមសំឡេងរបស់អញឡើយ
នោះពិតជាពួកគេមិនយល់ឃើញដឹងដល់អញបានសុបថតនឹងឪពុកបុរសរបស់ពួកគេទេ ហើយ
គ្មានអ្នកណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកដែលបង្កកកំហឹងដល់អញនឹងឃើញឡើយ
។ ប៉ុន្តែក៏ដោយបែប អ្នកបម្រើរបស់អញ
ដោយព្រោះគាត់មានវិញ្ញាណមួយផ្សេងទៀតនៅក្នុងខ្មោចគាត់
ហើយបានដើរតាមអញយ៉ាងពេញលេញ
អញនឹងនាំគាត់ចូលទៅក្នុងដំណើរដ៏ល្អគាត់បានទៅនោះ
ហើយពូជពង្សរបស់គាត់នឹងកាន់កាប់វា»។ ជនគណនា 14:11-24។